

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10Csp/35/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120399874
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2022:6120399874.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu MINIHOTOVOST, SE, so sídlom Česká republika, Břeclav, Náměstí T. G. Masaryka 2392/17, IČO: 043 55 211, zastúpeného JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou so sídlom Bratislava, Majerníkova 3479/3A, proti žalovanému X. M.C., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom P. A., Z., W. XXX/X, v spore o zaplatenie 112 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žaloba sa zamieťa.

Žalovanému sa voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 9. 10. 2020, postúpenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 23. 6. 2021, sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia 100 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 100 eur od 5. 12. 2017 do zaplatenia, zmluvnej pokuty vo výške 12 eur, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že žalovaný sa prostredníctvom webovskej stránky R.A.S. registroval a požiadal o poskytnutie úveru vo výške 100 eur. Na základe smlouvy o zápůjčke číslo 512741 zo dňa 13. 11. 2017 poskytol žalovanému úver vo výške 100 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť, spolu s celkovými nákladmi spojenými s úverom vo výške 14 eur, do 14 dní od poskytnutia úveru. Žalovaný neplnil riadne a včas svoj záväzok, preto sa jeho dlh stal splatným dňom 27. 11. 2017. V zmysle čl. 18 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru je veriteľ oprávnený upozorniť spotrebiteľa na omeškanie so splátkou úveru, e-mailom alebo SMS-správou alebo písomne, za čo je oprávnený požadovať od spotrebiteľa vo forme zmluvnej pokuty paušálnu náhradu nákladov spojenú s upomienkou vo výške 3 eurá. Žalovaného vyzýval na úhradu záväzku prostredníctvom upomienok, zasielaných formou SMS-správ alebo e-mailom. Žalovanému boli zaslané e-mailom 4 upomienky, a to dňa 29. 11. 2017, 30. 11. 2017, 15. 7. 2020 a 27. 7. 2020, za zaslanie ktorých mu vznikla povinnosť uhradiť sumu 12 eur. Dňa 3. 9. 2020 bol žalovaný vyzvaný a zaplatenie dlhu. Ku dňu podania žaloby neuhradil žalovaný žiadnu platbu.

2. Žalovaný nevyužil svoje procesné právo v zmysle zákonného ustanovenia § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku a ku podanej žalobe sa nevyjadril, hoci bol na to vyzvaný uznesením zo dňa 16. 3. 2022, ktoré mu bolo doručené, spolu so žalobou, dňa 18. 5. 2022.

3. Na základe výzvy súdu žalobca podaním zo dňa 22. 6. 2022 oznámil, že je subjektom založeným, vzniknutým a registrovaným v právnom prostredí Českej republiky, kde má umiestnené svoje sídlo a vykonáva svoju činnosť. Činnosť vykonáva na základe riadneho povolenia Č. E. I., zapísaného v obchodnom registri vo forme poskytovanie alebo sprostredkovanie spotrebiteľského úveru. Je teda

riadne registrovanou spoločnosťou s príslušným podnikateľským oprávnením, na základe ktorého poskytuje finančné služby v prostredí internetu vo viacerých jazykových verziách.

4. Podľa čl. 18 ods. 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

5. Nakoľko sa jednalo o vec s cudzím prvkom, keďže žalobca je zahraničná právnická osoba, lebo má sídlo mimo územia Slovenskej republiky, súd prvotne skúmal, či má právomoc vo veci konať. Keďže žalovaný, ktorý má právne postavenie spotrebiteľa, mal v čase začatia sporu bydlisko na území Slovenskej republiky, mal súd preukázanú právomoc konať a rozhodovať vo veci v zmysle čl. 18 ods. 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach.

6. V súlade so zákonným ustanovením § 180 Civilného sporového poriadku súd rozhodol, že vykoná pojednávanie v neprítomnosti advokátky žalobcu, ktorej bolo predvolanie na pojednávanie riadne a včas doručené, a ktorá svoju neúčast' ospravedlnila hospodárnosťou konania a súhlasila s vykonaním pojednávania v jej neprítomnosti a žalovaného, ktorému bolo predvolanie na pojednávanie riadne a včas doručené, a ktorý svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil včas a dôležitými dôvodmi.

7. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, mal súd preukázaný nasledovný skutkový stav:

8. Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 13. 11. 2017 smlouvu o úvère číslo 512741, v ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 100 eur a žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť odmenu ako odplatu za poskytnutie úveru vo výške 14 eur, spolu zaplatiť 114 eur, do 27. 11. 2017. Výška ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) predstavovala 2945,02 %. Žalobca zaslal žalovanému upomienky dňa 29. 11. 2017, 30. 11. 2017, 15. 7. 2020 a 27. 7. 2020. Dňa 11. 8. 2020 a 3. 9. 2020 vyzval žalobca žalovaného na okamžitú úhradu dlhu.

9. Z Registra nebankových veriteľov a iných nebankových veriteľov, ktorý je prístupný na webovej stránke E. I. S., súd zistil, že žalobca nie je v uvedenom registri zapísaný. Rovnako nie je zapísaný ani v Registri subjektov so zaniknutým oprávnením na činnosť.

10. Podľa čl. 6 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I), bez toho, aby boli dotknuté články 5 a 7, zmluva uzavretá fyzickou osobou na účel, ktorý sa môže považovať za patriaci do oblasti mimo jej predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len „spotrebiteľ“), s inou osobou, ktorá koná v rámci svojho predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len „podnikateľ“), sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu spotrebiteľa za predpokladu, že podnikateľ:

a) vykonáva svoju obchodnú alebo podnikateľskú činnosť v krajine obvyklého pobytu spotrebiteľa alebo
b) akýmkoľvek spôsobom smeruje takú činnosť na túto krajinu alebo niekoľko krajín vrátane tejto krajiny a zmluva patrí do rozsahu tejto činnosti.

11. Podľa čl. 6 ods. 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I), bez ohľadu na odsek 1 si strany môžu v súlade s článkom 3 zvoliť rozhodné právo pre zmluvu, ktorá spĺňa požiadavky odseku 1. Takáto voľba rozhodného práva však nesmie zbaviť spotrebiteľa ochrany, ktorú mu poskytujú také ustanovenia, od ktorých sa nemožno odchyliť dohodou podľa práva, ktoré by v prípade absencie voľby bolo na základe odseku 1 rozhodným.

12. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých

účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

14. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 1 ods. 3 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, t. j. k 13. 11. 2017 (ďalej len „zákon o SÚ“), spotrebiteľským úverom nie sú úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

17. Podľa § 2 písm. c) zákona o SÚ, iným veriteľom právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska.

18. Podľa § 2 písm. d) zákona o SÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa § 24 ods. 1 zákona o SÚ, na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 1 ods. 2 druhej vety, § 2, 3, 4, 6, § 7 ods. 1, 2, 16 až 42, § 8, 8a, § 9 ods. 1, ods. 2 písm. a) až z), ods. 9 až 11, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, § 20 ods. 2 až 8, § 23 a 25.

20. Podľa § 24 ods. 3 zákona o SÚ, iný veriteľ je oprávnený ponúkať a poskytovať úver alebo pôžičku, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, len na základe povolenia pre iného veriteľa udeleného Národnou bankou Slovenska.

21. Podľa § 11 ods. 3 prvá veta zákona o SÚ, ak osoba bez povolenia poskytne peňažné prostriedky, ktoré by inak boli spotrebiteľským úverom, uzatvorená zmluva je neplatná.

22. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie.

23. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanú žalobu žalobcu zamietol, nakoľko nemal preukázanú jej dôvodnosť. Prvotne sa súd zaoberal otázkou rozhodného práva, použiteľného na právny vzťah strán sporu, keďže žalobca má sídlo v Českej republike. Súd aplikoval na posúdenie použiteľného hmotného práva článok 6 ods. 1 písm. b) Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I), nakoľko zmluva o úvere, z ktorej si žalobca uplatnil nárok, bola uzatvorená medzi spotrebiteľom a podnikateľom, pričom žalobca ako podnikateľ smeroval svoju činnosť na krajinu obvyklého pobytu spotrebiteľa (žalovaného), čo aj sám tvrdil v podaní doručenom súdu dňa 22. 6. 2022. Z uvedeného dôvodu sa preto právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu žalovaného ako spotrebiteľa, t. j. slovenským právnym poriadkom. Pokiaľ aj v článku 04 všeobecných podmienok poskytnutia úveru bolo dojednané, že na úpravu vzťahov neupravených zmluvou ani všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru sa použijú ustanovenia právneho poriadku Českej republiky, súd nepovažoval uvedené ustanovenie za voľbu práva podľa článku 6 ods. 2 citovaného nariadenia, nakoľko uvedené dojednanie bolo, v zmysle ďalšej právnej argumentácie, neplatné. Navyše, voľba rozhodného

práva nesmie zbaviť spotrebiteľa ochrany, ktorú mu poskytujú také ustanovenia, od ktorých sa nemožno odchyliť dohodou podľa práva, ktoré by v prípade absencie voľby bolo právom rozhodným. Za také ustanovenie súd považoval aj ustanovenie § 24 ods. 3 a v nadväznosti na to ustanovenie § 11 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, mal súd preukázané, že žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli zmluvu o úvere, a to elektronicky, formou zmluvy na diaľku v zmysle zákona č. 266/2005 Z. z.. V zmluve si dojednali poskytnutie úveru vo výške 100 eur. Žalobca mal pri uzatváraní zmluvy, v zmysle ustanovenia § 2 písm. c) zákona o SÚ, postavenie tzv. iného veriteľa, nakoľko v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom, v predmetom prípade v zmysle § 1 ods. 3 písm. l) zákona o SÚ, keďže úver sa mal splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace. Žalobca ako iný veriteľ bol podľa zákonného ustanovenia § 24 ods. 3 zákona o SÚ oprávnený ponúkať a poskytovať úver alebo pôžičku len na základe povolenia pre iného veriteľa udeleného Národnou bankou Slovenska. Nakoľko súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že žalobca ku dňu uzavretia zmluvy o úvere nedisponoval povolením E. I. S. na poskytovanie úverov, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom ako iný veriteľ, je zmluva o úvere, uzavretá medzi žalobcom a žalovaným, vrátane všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, v zmysle zákonného ustanovenia § 11 ods. 3 zákona o SÚ, neplatná. Z uvedeného dôvodu žalobcovi neprislúchal nárok na vrátenie poskytnutého úveru, resp. ďalších plnení (zmluvnej pokuty), dojednaných v zmluve o úvere. V tejto súvislosti poukazuje súd aj na právne závery, uvedené v rozsudku Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 24CoCsp/49/2021, Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 5CoCsp/34/2020, Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 11CoCsp/21/2021 a Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 9CoCsP/39/2021.

24. Už len okrajom súd poukazuje na skutočnosť, že, vzhľadom na neplatnosť uzavretej zmluvy o úvere, by žalobcovi teoreticky prislúchal nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo plnením z neplatného právneho úkonu v zmysle zákonného ustanovenia § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Súd však bol v konaní viazaný skutkovým vymedzením žalovaného nároku, uvedeným žalobcom v žalobe. Žalobca jednoznačne skutkovo vymedzil svoj nárok ako nárok na plnenie zo zmluvy o úvere. Súdu preto neprislúchalo skutkovo posúdiť žalobcom žalovaný nárok inak (ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia) a prípadne priznať žalované plnenie z iného skutkového dôvodu. Navyše, aj v prípade posúdenia žalovaného nároku ako nároku z bezdôvodného obohatenia, by bol žalovaný nárok premlčaný, pričom ku premlčaniu, vzhľadom na skutočnosť, že medzi žalobcom a žalovaným vznikol spotrebiteľský právny vzťah, by bol súd povinný prihliadať, v zmysle zákonného ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka, z úradnej povinnosti. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že peňažné prostriedky boli žalobcom poskytnuté žalovanému dňa 13. 11. 2017, kedy začala plynúť aj dvojročná subjektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle ustanovenia § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže žalobca vedel, že nedisponuje povolením E. I. S. na poskytovanie úverov na území Slovenskej republiky. Nakoľko žaloba bola podaná na súde dňa 9. 10. 2020, bola podaná po uplynutí subjektívnej dvojročnej premlčacej doby. V súvislosti s plynutím premlčacej doby súd poukazuje aj na právny názor Krajského súdu v Nitre, uvedený v uznesení sp. zn. 8CoCsp/23/2021 a Krajského súdu v Trnave, uvedený v rozsudku sp. zn. 11CoCsp/21/2021.

25. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

26. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

27. V súlade so zákonným ustanovením § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku vznikol nárok na náhradu trov konania v spore v plnom rozsahu úspešnému žalovanému. Nakoľko žalovaný si nárok na náhradu trov konania neuplatnil, v priebehu celého sporu bol nečinný a súd z obsahu súdneho spisu vznik žiadnych trov konania na strane žalovaného preukázaný nemal, nárok na náhradu trov konania mu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.